

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **M. B.**, bytem S., zastoupené opatrovníkem J. B., bytem N., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 21.6.2013 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2013 č.j.: X o příspěvek na péči,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*. Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. byl změněn i zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, proto s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen *MPSV*), na něhož přešla působnost krajských úřadů, nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1) a správním orgánem I. stupně je od 1.1.2012 *Úřad práce České republiky, v této věci Krajská pobočka v Karlových Varech* (dále jen *ÚP*).

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí doručenou zdejšímu soudu dne 21.6.2013 žalobkyně napadla *rozhodnutí MPSV ze dne 27.5.2013 č.j. X*, kterým žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen *správní řád*), změnil *rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odbor sociálních věcí a zdravotnictví* (dále jen *MÚ*) č.j. X ze dne 29.4.2011, jímž žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na péči tak, že

- I. od data podání žádosti 17.01.2011 do 31.5.2011 se příspěvek na péči nepřiznává
- II. od 01.06.2011 se přiznává příspěvek na péči ve výši 800,-Kč měsíčně.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.5.2013 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobkyně dne 17.1.2011 o příspěvek na péči (dále jen *příspěvek*), kdy po vydání rozhodnutí MÚ ze dne 29.4.2011 podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl Krajský úřad

Karlovarského kraje dne 6.9.2011 a napadené rozhodnutí změnil; poté byla podána žaloba a Krajský soud v Plzni rozsudkem 17 A 82/2011-35 ze dne 28.12.2012 rozhodnutí krajského úřadu ze dne 6.9.2011 č.j. 1060/SZ/11-8 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení s tím, že nejprve vyžádá doplnění posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**), ze dne 4.8.2011 a poté vydá nové rozhodnutí s ohledem na závěry tohoto doplnění. PK MPSV na svém jednání dne 29.4.2013 po návštěvě žalobkyně v jejím bytě dne 26.4.2013 za přítomnosti jejího syna J. B. v závěru uvedla, žalobkyně byla vyšetřena v bytě ortopedem: chůze o dvou francouzských holích, po bytě s jednou francouzskou holí, s oporou nábytku, pravá dolní končetina zkrácena o 2,5 cm, kyčelní kloub F 80, rotace minim., vnitřní omezena o 2/3, zevní o 1/3; klidná pooperační jizva, hypotrofie stehenního svalstva lehkého stupně, rovněž v bérce, odlehčuje pravou dolní končetinu z obavy z komplikací, bolesti neudává; levá dolní končetina funkčně v mezích normy, LS páteř vážně plně rozvíjení, Thom. 15 cm, sekundární skolióza při abreviaci pravé dolní končetiny, horní končetiny-artroza drobných ručních kloubů s deformacemi, především DIP, úchopová funkce plně, špetku provede; loketní klouby funkčně v normě; levý ramenní kloub bpn, vpravo funkční omezení do plné elevace a rotace s bolestivostí, v.s. stav po ruptuře dlouhé hlavy bicepsu se závěrem: stav po TEP pravého kyčel. kloubu, dle rtg. protruze jamky s funkčním omezením o $1/2$ pravá dolní končetina není únosná pro plnou zátěž vzhledem k protruzi jamky, výrazná artróza drobných ručních kloubů oboustranně, periartritis humero scapularis vpravo s rupturou dlouhé hlavy bicepsu. Dále bylo uvedeno, že dle PK MPSV žalobkyně od 1.1.2012 nezvládá 4 základní životní potřeby a to mobilitu, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost; normálně komunikovala, odpovědi bez latencí, je schopna číst, podepíše se, byla orientována osobou, místem, věděla důvod návštěvy; lehká porucha orientace v čase u posuzovaných v této věkové kategorii je přípustná (neznalost např. přesného data), test hodiny zvládla bezchybně, bez latence, proto PK MPSV hodnotí základní životní potřeby komunikace a orientace jako zvládané; vzhledem k poruše kognitivních funkcí, která je úměrná věku žalobkyně tj. zhoršování krátkodobé paměti, komise hodnotí nyní základní životní potřebu péči o zdraví (dávkování a dohled nad léky) jako nezvládanou; dle komise od požadovaného data posouzení odvolacím správním orgánem tj. k datu 17.01.2011, se nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a od data 07.06.2011 do 31.12.2011 žalobkyně nezvládala 18 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnost. Závěrem žalovaný uvedl, že se domnívá, že ze strany PK MPSV byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti, potřebné pro spolehlivý posudkový závěr, a tím byl dostatečně vyhodnocen funkční dopad nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně pro nárok na příspěvek na péči od data 17.1.2011, rovněž se PK MPSV vypořádala s námitkami uvedenými v odvolání, postupováno bylo i v souladu s rozsudkem krajského soudu ze dne 28.12.2012, proto bylo odvolání zamítnuto.

Předcházejícím *rozhodnutím č.j. X ze dne 29.4.2011 MÚ* nepřiznal žalobkyni příspěvek s odůvodněním, že na základě žádosti o přiznání příspěvku podané dne 17.1.2011 bylo provedeno sociální šetření, při kterém se zjišťovala schopnost samostatného života žalobkyně v jejím přirozeném sociálním prostředí. Následně bylo provedeno posouzení stupně závislosti Okresní správnou sociálního zabezpečení Sokolov (dále jen **OSSZ**), dle něhož nejde o osobu, která se dle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), považuje za závislou na pomoci jiné osoby. U žalobkyně nebyl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona, který podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok, a který omezuje duševní, smyslové nebo fyzické schopnosti a má vliv na péči o vlastní osobu a soběstačnost. Dále bylo uvedeno, že vzhledem ke skutečnosti, že k úrazu žalobkyně došlo v září 2010, doporučuje posudkový lékař podat novou žádost o

přiznání příspěvku na péči v srpnu či září 2011, kdy přetrvávající hendikep lze hodnotit jako dlouhodobý a trvalý.

Poté rozhodnutí žalovaného *Krajského úřadu Karlovarského kraje, odbor sociálních věcí* (dále jen *KÚ*), ze dne 1.9.2011 č.j.: X, jímž bylo rozhodnutí *Městského úřadu Sokolov, odbor sociálních věcí a zdravotnictví*, č.j.: X (ze dne 29.4.2011) vydané dne 2.5.2011 změněno takto:

- I. „za období od data podání žádosti od června 2011 se příspěvek na péči nepřiznává“
- II. „přiznává se příspěvek na péči ve výši 800,-Kč měsíčně od července 2011“.

Zdejší soud rozsudkem č.j. 17 A 82/2011-35 ze dne 28.12.2012 rozhodnutí krajského úřadu ze dne 6.9.2011 č.j. 1060/SZ/11-8 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení s tím, že nejprve vyžádá doplnění posudku PK MPSV ze dne 4.8.2011 a poté vydá nové rozhodnutí s ohledem na závěry tohoto doplnění.

V žalobě ze dne 21.6.2013 žalobkyně obsáhle popsala průběh celého řízení od podání její žádosti o příspěvek s tím, že u ní přetrvává dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti a to již od roku 1993 s odkazem na to, že byla uznána rozhodnutím ze dne 22.9.1993 jako osoba těžce postižená na zdraví (přiznány mimořádné výhody II. stupně a průkaz ZTP; dále vyjádřila nesouhlas s posudkem PK MPSV, neboť dle ní nezvládá 25 úkonů a nikoli 18 úkonů; vysloven byl i nesouhlas s novým šetřením PK MPSV provedeným po rozsudku krajského soudu, které bylo vedeno zcela účelově a byly použity kapciózní a sugestivní otázky (např. zjišťování obsluhy domácích spotřebičů, mytí nádobí, oblékání a obouvání, praní drobného prádla, test hodin, komunikace a orientace apd.), takže nebylo souhlaseno s tím, že kvalita mytí se nehodnotí, ale nesprávně umyté nádobí není přece umyté nádobí; argumentováno bylo i tím, že žalobkyně si o příspěvek nepožádala z důvodu neznalosti. Žalobkyně byla navštívena znovu PK MPSV v jejím bytě dne 26.4.2013 a vyšetřena ortopedkou, kdy byl přítomen i syn žalobkyně, který o ni pečuje (dochází dle potřeby minimálně 2x denně) a doložil i nové lékařské zprávy z psychiatrie a neurologie, které však nebyly vzaty v potaz, i když byly uvedeny známky počínající demence; navíc od 1.1.2012 bylo PK MPSV hodnoceno, že žalobkyně nezvládá 4 úkony – mobilitu, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost, ale nezvládá i neuvedené životní potřeby – orientaci, komunikaci, oblékání a zouvání, tělesnou hygienu; také bylo namítáno, že v posudku PK MPSV nejsou uvedeny veškeré informace a lékařské zprávy. Závěrem bylo uvedeno, že napadené rozhodnutí ze dne 27.5.2013 neakceptuje rozhodnutí soudu ze dne 28.12.2012 a žalovaný v něm záměrně nesprávně interpretoval dokumentaci při zjišťování skutečností v dokumentaci OSSZ, ve svém posudku a rozhodnutí neuvedl veškeré předložené a doložené lékařské zprávy (neurologie), a výklad některých lékařských zpráv zjednodušil v neprospěch žalobkyně, zápis z jednání neobsahuje správné formulace uvedené žalobkyní a neodpovídají celému spisu správního řízení, které probíhá, proto bylo navrženo, aby bez jednání bylo rozhodnuto tak, že rozhodnutí ze dne 27.5.2013 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení, neboť napadené rozhodnutí trpí vadou řízení, když skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem správního spisu.

Ze zasláního správního spisu soud zjistil, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí ze dne 27.5.2013 odpovídají obsahu spisu, který ale není zcela logicky seřazen a ze založeného (doplnění) posudku PK MPSV ze dne 29.4.2013 vyplývá, že žalobkyně byla znovu navštívena PK MPSV dne 26.4.2013, jednání byl přítomen syn žalobkyně, která byla vyšetřena ortopedkou a po zhodnocení nových nálezů z neurologie a psychologie komise konstatovala, že žalobkyně od 1.1.2012 nezvládá 4 základní životní potřeby (*mobilita, péče o*

zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost), od data 7.6. do 31.12.2011 nezvládala 18 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnost a k datu 17.1.2011 se nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ani k datu vydání napadeného rozhodnutí (29.4.2011) nešlo o osobu, která se podle § 8 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, zdravotní stav nebyl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) zákona a tento stav existoval i k datu 17.1.2011 do 6.6.2011; od data 7.6. do 31.12.2011 šlo o osobu, která se podle § 8 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebovala každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti; od 1.1.2012 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, takže jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost); doba platnosti: trvale. Dále ze založeného protokolu ze dne 20.5.2013 sepsaného u žalovaného na pracovišti v Karlových Varech vyplývá, že zmocněný zástupce žalobkyně (syn J. B.) po seznámení s podklady pro rozhodnutí odvolacího orgánu uvedl, že po obdržení rozhodnutí zváží podání žaloby, protože nesouhlasí s vypracovaným posudkem PK MPSV. *Napadené rozhodnutí* žalovaného ze dne 27.5.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 11.6.2013.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 30.7.2013 uvedl, že v minulosti přiznané mimořádné výhody II. stupně (průkaz ZTP) a příspěvek na provoz motorového vozidla byly přiznány žalobkyni na základě právních předpisů platných do 31.12.2011 (především na základě vyhlášky 182/1991 Sb.) a příspěvek na péči, který je předmětem žaloby, je posuzován na základě jiného právního předpisu, a to zákona č. 108/2006 Sb., takže kritéria těchto dávek nelze srovnávat a příspěvek na péči je možné přiznat nejdříve od prvního dne kalendářního měsíce, kdy o něj bylo požádáno. Dále zdůraznil, že převážná část žaloby obsahuje sdělení, která měla žalobkyně učinit při vyjádření se k podkladům rozhodnutí, neboť v této fázi správního řízení mohla sdělit, že nesouhlasí s posouzením zdravotního stavu PK MPSV a své tvrzení případně podložit důkazy a žalovaný mohl požádat o doplnění posouzení zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV, jelikož soudní řízení správní nenahrazuje správní řízení a není v souladu s právním řádem, aby si žalobkyně úmyslně ponechala určitá tvrzení až pro soudní řízení správní. Žalobkyně napadá osobní návštěvu PK MPSV v její domácnosti (v přirozeném sociálním prostředí) a uvádí své subjektivní názory k průběhu této návštěvy uskutečněné za účelem vydání objektivního posouzení jejího zdravotního stavu PK MPSV, k čemuž je možné pouze konstatovat, že se jedná o ničím nepodložené sdělení žalobkyně, o její osobní negatorní názor, který nemá v posudkovém hodnocení PK MPSV žádnou oporu a žalobkyně své tvrzení nepodložila žádnými důkazy. Také bylo připomenuto, že pokud je příspěvek přiznán, pak může příjemce této dávky kdykoli podat návrh na změnu jeho výše, když při postupu dle zákona je tedy možné reagovat na změnu zdravotního stavu příjemcem této dávky. Žalovaný též uvedl, že postupoval v řízení striktně dle názoru Krajského soudu v Plzni ze dne 28.12.2012, v souladu s ním postupovala i PK MPSV, která se vyjádřila ke všem námitkám žalobkyně a vycházela z vlastního vyšetření provedeném v jejím přirozeném sociálním prostředí. Žaloba dle žalovaného je založena pouze na subjektivním nesouhlasu žalobkyně s posouzením jejího zdravotního stavu PK MPSV, ale nedoložila žádný důkaz potvrzující, že posouzení jejího zdravotního stavu ke dni podání žádosti o příspěvek na péči (respektive k prvnímu dni v měsíci) do doby jednání PK MPSV nebylo provedeno v souladu s právním řádem a zdravotním stavem žalobce, proto považuje posudek této komise, na jehož základě rozhodoval, za úplný a přesvědčivý. Závěrem žalovaný, který souhlasil s rozhodnutím soudu bez nařízení jednání, navrhl zamítnutí žaloby, když má za to, že jeho rozhodnutí je v souladu s

hmotným i procesním právem a odvolací řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno jej zrušit.

Poté žalobkyně v podání ze dne 22.8.2013 setrvala na podané žalobě, souhlasila, aby soud o věci samé rozhodl bez jednání a nepožadovala náhradu nákladů řízení.

Následně dne 14.11.2013 syn žalobkyně sdělil, že dne 13.11.2013 byla žalobkyně rozsudkem OS Sokolov sp. zn.: 14 Nc 915/2013, jehož kopie byla připojena, k návrhu svého syna ze dne 1.7.2013 zbavena zcela způsobilosti k právním úkonům s odkazem na znalecký posudek MUDr. V. B. ze dne 23.9.2013, dle něhož trpí duševní poruchou – syndromem aterosklerotické, hypotické demence, ale je vhodné jí doručit závěry soudního jednání a je schopna pochopit, že opatrovník za ni bude vyšetřovat (správně: vyřizovat) její záležitosti. Z dalších písemností doručených zdejšímu soudu dne 17.12.2013 vyplývá, že usnesením č.j. 14 P 157/2013-49 ze dne 16.12.2013 byl žalobkyni ustanoven opatrovníkem J. B.; dále byla připojena kopie zmíněného znaleckého posudku a vyjádření MUDr. V. B. ze dne 19.11.2013, že příznaky počínající demence pod obrazem deprese nasazovaly již v roce 2010 v době hospitalizace žalobkyně v Plané u M. Lázní.

Z vyžádaného posudkového spisu vedeného ohledně žalobkyně OSSZ Sokolov, který si soud vyžádal, aby měl k dispozici kompletní posouzení zdravotního stavu žalobkyně ohledně požadovaného příspěvku, zjistil stejné skutečnosti jako ze správního spisu ohledně posouzení zdravotního stavu žalobkyně o její žádosti o příspěvek (*založen je posudek OSSZ ze dne 21.4.2011 i PK MPSV ze dne 4.8.2011 a 29.4.2013 mimo jiné*).

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 27.5.2013*), jak vyplývá z § 75 odst. 1 s.ř.s. a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože účastníci projevili s takovým postupem výslovný souhlas.

Dle § 3 *správního řádu* postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládnutí základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 2 zákona se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Podle § 9 odst. 1 až 2 a 4 až 6 zákona:

(1) Při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita,

b) orientace,

c) komunikace,

d) stravování,

e) oblékání a obouvání,

f) tělesná hygiena,

g) výkon fyziologické potřeby,

h) péče o zdraví,

i) osobní aktivity,

j) péče o domácnost.

(2) Schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. h) se hodnotí ve vztahu ke konkrétnímu zdravotnímu postižení a režimu stanovenému ošetřujícím lékařem.

(4) Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

(5) Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

(6) Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (tj. Příloha č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby).

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí MPSV. Zdejší soud shledal, že *posudek PK MPSV ze dne 29.4.2013 (jedná se v podstatě o doplnění původního posudku ze dne 4.8.2011)*, který byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, *je dostatečně srozumitelným a bez vnitřních rozporů, jehož závěry nebyly zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy*, tudíž nebyl důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2013, neboť i když PK MPSV navštívila žalobkyni v jejím bydlišti dne 26.4.2013, kdy byla vyšetřena odborným lékařem z oboru ortopedie s ohledem na její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, bylo konstatováno ohledně funkčního dopadu pokud se týká ortopedického nálezu, že se

žalobkyně pohybuje se 2 franc. holemi, dobře usedá a vstává z postele a z pohovky v kuchyni /nejsou vyvýšené ani opatřené madly/, je schopna pohybu i mimo byt, zvládá malou hygienu, velkou hygienu-pokud by byl byt uzpůsoben by zvládla též, je schopna připravit jednoduché jídlo k snídani a večeři, na plynovém sporáku ohřát mléko, oblékne se sama, léky připravuje syn, rovněž tak dopomáhá ve vyřizování osobních záležitostí; dle PK MPSV žalobkyně od 7.6. do 31.12.2011 nezvládala 18 úkonů péče o vlastní osobu a soběstačnost, od 1.1.2012 nezvládá 4 základní životní potřeby: mobilitu, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost, proto komise hodnotila závislost žalobkyně na pomoci jiné fyzické osoby oproti roku 2011 pouze s tím rozdílem, že již od 7.6.2011 a nikoli až od 21.7.2011 ve stupni I (*lehká závislost*), do té doby se nejednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Na tomto závěru PK MPSV nic nezměnily ani synem žalobkyně předložené lékařské zprávy, komise se vyjádřila i ke všem námitkám žalobkyně uplatněným před vypracováním posudku ze dne 29.4.2013 a žádnou z nich neshledala důvodnou, když měla k dispozici při posouzení v roce 2011 i kompletní dokumentaci praktického lékaře. Soud neshledal v tomto dalším řízení takové pochybení žalovaného, které by odůvodňovalo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 27.5.2013, jelikož ve věci bylo vypracováno doplnění posudku PK MPSV v souladu s požadavkem zdejšího soudu v uvedeném rozsudku, žalobkyni bylo umožněno dne 20.5.2013 seznámit se s podklady pro rozhodnutí a bylo pouze věcí zástupce žalobkyně J. B., že uvedl, že po doručení rozhodnutí zváží podání žaloby, protože nesouhlasí s vypracovaným posudkem PK, avšak nekonkretizoval žádné důvody nesouhlasu, tudíž žalovaný nemohl např. požádat PK MPSV o doplnění posudku vyjádřením se k uplatněným námitkám, proto ve věci rozhodl s ohledem na závěr posudku PK ze dne 29.4.2013 a změnil původní rozhodnutí ze dne 29.4.2011 tak, že žalobkyni od 1.6.2011 přiznal příspěvek na péči ve výši 800,-Kč měsíčně, jak shora citováno. Tím, že žalobkyně až v podané žalobě uvedla výhrady vůči postupu a rozhodnutí žalovaného, neumožnila mu, aby se s těmito výhradami/námitkami vypořádal v rozhodnutí, což oprávněně namítal i žalovaný. Na rozhodnutí žalovaného neměl vliv ani rozsudek Okresního soudu Sokolov ze dne 13.11.2013 o zbavení žalobkyně způsobilosti k právním úkonům, ani vypracovaný posudek ze dne 23.9.2013, jelikož všechny tyto skutečnosti nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, což je pro soud rozhodující s ohledem na § 75 odst. 1 s.ř.s. Rovněž soud považuje za vhodné připomenout, že ne každé zdravotní postižení ve svém důsledku ihned či bezprostředně po propuknutí způsobuje stav odpovídající funkčnímu postižení pro jednotlivé stupně závislosti. Jelikož správní orgány ani soud nemají odborné medicínské znalosti, je zde ze zákona povolána k hodnocení zdravotního stavu ohledně závislosti pro předmětný příspěvek v odvolacím řízení PK MPSV a posudkový lékař OSSZ v tzv. nalézacím řízení po podání žádosti či zahájení řízení z moci úřední, přičemž zákonem jsou stanoveny podmínky pro přiznání jednotlivých stupňů závislosti, které nespočívají na subjektivních pocitech a přání žadatelů o příspěvek.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. V této věci posudek tyto požadavky splnil, i když žalobkyně je o opaku přesvědčena, jelikož nebylo plně vyhověno jejímu požadavku, což ale není důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí. Soud žádnou z námitek žalobkyně uplatněných v žalobě neshledal důvodnou, jelikož žalobkyně na podporu svých tvrzení nepředložila žádné důkazy a její subjektivní pocity o nesprávném postupu PK MPSV, která jí měla pokládat kapciózní a sugestivní otázky, nejsou podloženy ničím jiným než jejím tvrzením/jejího přítomného syna/;

není pochyby ani o tom, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý, ale dle nyní platného zákona až od 7.6.2011, nikoli před tímto datem, jak ostatně dostatečně srozumitelně vysvětlil i žalovaný ve svém vyjádření, s nímž se soud plně ztotožňuje, jelikož každá ze zmíněných dávek uvedených v žalobě byla posuzována dle jiného předpisu, žádná z nich se neposuzovala dle platného zákona o sociálních službách jako příspěvek na péči; navíc v té době se jednalo o úplně jinou dávku, tj. zvýšení důchodu pro bezmocnost. Nebyla ani zjištěna nesprávná interpretace dokumentace, když se do posudku neopisuje celé znění lékařské zprávy ošetřujícího lékaře, ale zejména rozhodující funkční postižení. Kvůli objektivnímu posouzení věci žalobkyni navštívila v jejím bydlišti PK MPSV dne 26.4.2013, přesto ke změně stupně závislosti nedospěla. S vyjádřením žalovaného ze dne 30.7.2013 i s obsahem odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.5.2013 jako správným a odpovídajícím zákonu se soud plně ztotožnil a pro stručnost na ně odkazuje, neboť jsou známy všem účastníkům. Ani nebylo zjištěno, že by žalovaný nepostupoval v souladu s platnými právními předpisy, ale nepřísluší mu posuzovat lékařské hodnocení zdravotního stavu posudkovými lékaři.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že *žaloba žalobkyně ze dne 21.6.2013 není důvodná*, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jejími námitkami uplatněnými v předcházejícím řízení; ani neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobkyně zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (*výrok I. rozsudku*). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení měla a má žalobkyně možnost kdykoli podat žádost o vyšší stupeň příspěvku na péči, nebude-li její žádosti vyhověno, jak ostatně mohla učinit i po vydání rozhodnutí ze dne 27.5.2013. Pokud by tato skutečnost nebyla žalobkyni či nyní jejímu opatrovníkovi známa, nic nebránilo tomu, aby na příslušném úřadu práce byl zjištěn další možný postup.*

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. listopadu 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně